

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Рев 371/06
24.05.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија Војимира Цвијовића, председника већа, Браниславе Апостоловић, Јованке Кажих, Миломира Николића и Мирјане Грубић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, чији је пуномоћник АБ, адвокат, против тужене ВВ, чији је пуномоћник БВ, адвокат, ради утврђивања ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Окружног суда у Суботици Гж. бр. 991/04 од 17.10.2005. године, у седници одржаној дана 24.05.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Окружног суда у Суботици Гж.991/04 од 17.10.2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Општинског суда у Бачкој Тополи П бр. 495/99-148 од 03.06.2004. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужилаца, ради утврђења да су ништави уговор о доживотном издржавању, оверен пред Општинским судом у Бачкој Тополи дана 24.11.1992. године под бројем I Ов.бр. 3057/92 и анекс уговора о доживотном издржавању оверен пред истим судом 19.01.1993. године, а који су закључени између ГГ као примаоца издржавања и ВВ као даваоца издржавања, а ставом другим изреке обавезани су тужиоци да туженој надокнаде трошкове спора у износу од 95.272,80 динара са законском затезном каматом од 03.06.2004. године па до исплате.

Одлучујући о жалби тужилаца, Окружни суд у Суботици је пресудом Гж. 991/04 од 17.10.2005. године, ставом првим изреке, преиначио првостепену пресуду тако што је усвојен тужбени захтев тужилаца и утврђено да је ништав уговор о доживотном издржавању оверен пред Општинским судом у Бачкој Тополи 24.11.1992. године под бр. I Ов. 3057/92 и анекс уговора о доживотном издржавању оверен пред истим судом 19.01.1993. године, а који је закључен између ГГ као примаоца издржавања и ВВ као даваоца издржавања, а ставом другим изреке обавезана је тужена да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцима износ од 69.960,00 динара са законском затезном каматом почев од 03.06.2004. године па до исплате.

Против наведене пресуде Окружног суда у Суботици тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 386. ЗПП Врховни суд је нашао да ревизија тужене није основана.

У проведеном поступку нема битне повреде одредаба парничног поступка из члана 354. став 2. тачка 11. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а на друге битне повреде ревизијом се посебно не указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиоци су деца покојног ГГ, а тужена супруга из другог брака. Тужена и покојни ГГ живели су у ДД од 1964. до 1982. године, заједнички су стекли кућу, ауто и уштеђевину. Почетком осамдесетих година, покојни ГГ се разболео од астме и временом су наступиле и друге хроничне болести, да би се његово здравствено стање погоршало средином 1992. године. Утврђено је да је покојни ГГ са туженом закључио уговор о доживотном издржавању који је оверен 24.11.1992. године, по коме се тужена обавезала да га доживотно издржава, храни и одева, негује и пази у болести лечи, после смрти сахрани и гроб ограда, споменик подигне и изда подушје по месном обичају, а покојни ГГ као накнаду за то јој оставља у својину своје покретне и непокретне ствари. Анексом уговора од 19.11.1993. године предвиђено је да ће се предаја покретних и непокретних ствари као и упис права даваоца издржавања у јавне књиге одложити до смрти примаоца издржавања. У том периоду покојни ГГ је имао гушења због тешког оштећења и слабости плућа, имао је проблеме са срцем и крвним судовима, зглобовима и кичменим стубом као и камен у жучној кеси, слабије развијен десни бубрег и чир на дванаестопалачном цреву који му је крварио, а како због опште слабости организма није могао бити оперисан, преминуо је __.1993. године од последица искрвављења чира у својој седамдесетој години живота.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање, правилно је другостепени суд применио материјално право када је усвојио тужбени захтев и утврдио да је ништав уговор о доживотном издржавању закључен између ГГ и тужене оверен 24.11.1992. године као и анекс уговора о доживотном издржавању оверен

између ГГ и тужене оверен 21.11.1992. године, као и анекс уговора о доживотном издржавању оверен 19.01.1993. године.

Претпоставка за ваљаност правног посла је да учесник правног посла, странка која непосредно закључује уговор, је способна за разумно расуђивање. Странка која није способна да разумно расуђује, не може да изјави правно релевантну вољу за закључење правног посла, без обзира на то што није лишена пословне способности.

Код утврђеног да покојни ГГ, као прималац издржавања, није био у стању да разумно расуђује због тешко нарушеног здравственог стања које му се погоршало у време закључења спорног уговора, овај уговор је у смислу члана 56. Закона о облигационим односима ништав.

Наиме, током поступка је утврђено да је покојни ГГ у време када је са туженом закључио спорни уговор био оптерећен својим годинама живота и бројним тешким болестима од којих је боловао, због чега је код њега постојала изражена брига за сопствено здравље и страх од смрти, па је услед тога осећао немоћ и зависност од бриге и неге своје супруге, те и ако није био душевно поремећен и лишен пословне способности, у време закључења уговора о доживотном издржавању није био способен да схвати значај правне радње коју предузима.

Осталим наводима ревизије тужене побија се утврђено чињенично стање што није дозвољено у поступку по ревизији у смислу одредбе члана 385. став 3. ЗПП, те ове наводе Врховни суд није испитивао.

Са изнетих разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 393. ЗПП у вези одредбе члана 491. став 4. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 125/04) одлучио као у изреци.

Председник већа - судија,

Војимир Цвијовић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

нн